

- on olemas selged ja täpsed eeskirjad, mis võimaldavad ette näha, millise teo ja tegevusetuse puhul on võimalik kriminaalmenetlust ja sanktsiooni kumuleerida ning eri asutustel oma tegevust koordineerida, kaks menetlust on läbi viidud koordineeritult ja ajaliselt võimalikult paralleelselt ning ajaliselt esimeses menetluses määratud sanktsiooni on teise sanktsiooni määramisel arvesse võetud, mistõttu sellisest kumuleerimisest asjaomastele isikutele tulenev koormus piirdub hädavajalikuga ja määratud sanktsioonid kogumis on vastavuses toime pandud süütegude raskusastmega.

(¹) ELT C 401, 04.10.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 23. märtsi 2023. aasta otsus (Court of Appeal'i eelotsusetaotlused – Iirimaa) – Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus kahe järgmise isiku suhtes: LU (C-514/21), PH (C-515/21)

(Liidetud kohtuasjad C-514/21 ja C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (katseaja tühistamine) jt)

(Eelotsusetaotlus – Politseikoostöö ja õigusala koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Liikmesriikidevaheline üleandmismenetlus – Rakendamise tingimused – Täitmata jätmise vabatahtlikud alused – Artikli 4a lõige 1 – Vabadusekaotusliku karistuse täideviimiseks tehtud vahistamismäärus – Mõiste „kohtulik arutelu, mille tulemusel otsus tehti“ – Ulatus – Esimene karistus, mis jäeti katseajaga tingimisi täitmisele pööramata – Teine süüdimõistmine – Asjaomase isiku puudumine kohtulikult arutelult – Katseaja tühistamine – Kaitseõigused – Inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon – Artikkel 6 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 47 ja 48 – Rikkumine – Tagajärjed)

(2023/C 173/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

menetluses osales: Minister for Justice and Equality

Resolutsioon

1. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 4a lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 47 ja 48

tuleb tõlgendada nii, et

kui tingimisi kohaldamata jäetud vabadusekaotuslik karistus pööratakse teise kriminaalkorras süüdimõistmise tagajärjel täitmisele ning selle karistuse täideviimiseks tehakse Euroopa vahistamismäärus, kujutab see tagaselja toimunud kriminaalkorras süüdimõistmine endast „otsust“ selle sätte tähenduses. Nii ei ole see otsuse puhul, millega pöörati see karistus täitmisele.

2. Raamotsuse 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, artikli 4a lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

see lubab vahistamismäärust täitval õigusasutusel keelduda tagaotsitava üleandmisest vahistamismääruse teinud liikmesriigile, kui ilmneb, et menetlus, mille tulemusel tehti selle isiku suhtes teine kriminaalkorras süüdimõistev kohtuotsus, mis on Euroopa vahistamismääruse tegemise seisukohast määrava tähtsusega, toimus tagaselja, välja arvatud juhul, kui Euroopa vahistamismääruses on selle menetlusega seoses viidatud mõnele selle sätte punktides a–d ette nähtud juhtudest.

3. Raamotsust 2002/584, mida on muudetud raamotsusega 2009/299, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 ja artikli 48 lõikega 2

tuleb tõlgendada nii, et

sellega on vastuolus see, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus keeldub tagaotsitava üleandmisest vahistamismääruse teinud liikmesriigile põhjusel, et menetlus, mille tulemusel pöörati täitmisele tingimisi kohaldamata jäetud vabadusekaotuslik karistus, mille täideviimiseks tehti Euroopa vahistamismäärus, toimus tagaselja, või seab selle isiku üleandmise tingimuseks kinnituse, et isik saab taotleda selles liikmesriigis asja uuesti läbivaatamist või saab otsuse edasi kaevata, mis võimaldaks uuesti läbi vaadata täitmisele pööramise otsuse või teistkordse kriminaalkorras süüdimõistmise, mis toimus tagaselja ja oli määravaks selle vahistamismääruse tegemisel.

(¹) ELT C 119, 14.3.2022.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. märtsi 2023. aasta otsus (Nejvyšší soudi eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – QT versus 02 Czech Republic a. s.

(Kohtuasi C-574/21 (¹), Tšehhi Vabariik)

(Eelotsusetaotlus – Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid – Direktiiv 86/653/EMÜ – Artikli 17 lõike 2 punkt a – Agendilepingu lõppemine – Kaubandusagendi õigus hüvitisele – Kohaldamise tingimused – Õiglase hüvitis – Hindamine – Mõiste „vahendustasu, mille kaubandusagent on kaotanud“ – Vahendustasu tulevastelt tehingutelt – Kaubandusagendi hangitud uued kliendid – Olemasolevad kliendid, kellega kaubandusagent on märkimisväärselt suurendanud äritegevuse mahtu – Ühekordne vahendustasu)

(2023/C 173/07)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: QT

Vastustaja: 02 Czech Republic a. s.

Resolutsioon

1. Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 17 lõike 2 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

selle direktiivi artikli 17 lõikes 2 ette nähtud hüvitise kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta vahendustasu, mida kaubandusagent oleks saanud agendilepingu jätkumise korral tehingutelt, mis tehti pärast agendilepingu lõppemist tema poolt enne lepingu lõppemist esindatavale käsundiandjale hangitud uute klientidega või olemasolevate klientidega, kellega ta oli enne lepingu lõppemist märkimisväärselt suurendanud äritegevuse mahtu.

2. Direktiivi 86/653 artikli 17 lõike 2 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

ühekordse vahendustasu maksmine ei välista artikli 17 lõikes 2 ette nähtud hüvitise arvutamisel vahendustasu, mille kaubandusagent on kaotanud ja mis tuleneb tehingutest, mille esindatav käsundiandja pärast agendilepingu lõppemist tegi agendi poolt enne lepingu lõppemist hangitud uute klientidega või olemasolevate klientidega, kellega agent oli enne lepingu lõppemist märkimisväärselt suurendanud äritegevuse mahtu, kui selline vahendustasu kujutab endast kindlasummalist tasu kaubandusagendi vahendusel esindatava käsundiandja uute või olemasolevate klientidega sõlmitud iga lepingu eest.

(¹) ELT C 481, 29.11.2021.